

at de 20-årige nu også omfattes af ungdomsyddelsesordningen. Som et led i udvidelsen af antallet af ordinære uddannelsespladser er der også opnået tilsagn om, at aktiviteten i 1991 på produktionsskole- og daghøjskoleområdet kan fortsætte i 1992, hvis behovet skulle vise sig at være til stede. Netop produktionsskole- og daghøjskolepladserne er en styrkelse af indsatsen i forhold til de unge, som har været kontanthjælpsmodtagere gennem længere tid. Produktionsskoler og daghøjskoler giver nemlig den enkelte unge mulighed for at prøve sig selv af i en lang række forskellige situationer og dermed for at finde ud af, hvilke realistiske muligheder der er i fremtiden.

Socialdemokratiet forventer derudover, at netop ungdomsyddelsesordningen i løbet af næste folketingssamling vil gennemgå en nøjere evaluering, så det bliver muligt at vurdere, om ordningen fungerer optimalt.

Et andet mindretal inden for flertallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) ønsker at bemærke følgende:

Fremskridtspartiet er ikke tilhænger af, at de unge arbejdsløse tilbydes en uddannelse, hvis der ikke er behov for dem som uddannede på det specifikke punkt. Det er ikke rimeligt, at det offentlige ofrer midler på at uddanne folk, hvis der ikke er brug for dem som uddannede i det pågældende fag. Det vil blot bevirke, at de unge bliver arbejdsløse på et højere niveau, og det er ingen nytte til.

Fremskridtspartiet støtter lovforslaget som et skridt i den rigtige retning.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) vil hverken stemme for eller imod de stillede ændringsforslag og indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet finder, at forslaget om at begrænse de helt unges muligheder for at modtage kontanthjælp efter bistanndsloven på et niveau, som de kan klare sig for, ikke er måden at hjælpe dem i arbejde på. Tankegangen bag dette er, at de unge ikke vil arbejde, og jo lavere hjælp de får, desto flere kommer i arbejde. Dette sker ikke, fordi hovedproblemet er, at der mangler arbejdspladser. Alene i 1990 er der nedlagt 19.000 job.

Mindretallet var sidste år med til at lave forslaget om de unges bistanndsmodtagere, hvorefter

kommunerne blev forpligtet til at skaffe de 18-19-årige arbejde, hvis der ikke var andre sociale problemer end manglende arbejde.

Mindretallet har efterlyst evaluering af det hidtidige arbejde hermed, men har ikke kunnet få dette. Mindretallet syntes, at det var en god idé, at unge kunne arbejde i frivilligt arbejde, såsom nærradio, kulturelle områder m.v., men har fået oplyst, at denne bestemmelse ikke bruges ret meget af kommunerne.

På baggrund af ovenstående er mindretallet ikke tilhænger af, at der udvides med en årgang mere, før den eksisterende ordning fungerer efter hensigten.

Derfor indstiller mindretallet lovforslaget til forkastelse.

Ændringsforslag

Af socialministeren, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF):

Til § 1

1) Nr. 1 affattes således:

»1. I § 37, stk. 2, ophæves 3. pkt., og i stedet indsættes som nye punkummer:

»Til unge under 21 år, der i en sammenhængende periode på 12 måneder har haft månedlige indtægter, der overstiger stipendiesatsen for udeboende, ydes hjælp dog efter reglerne for personer over 23 år. Til unge over 21 år og under 23 år ydes hjælp tilsvarende efter reglerne for personer over 23 år, hvis de i en sammenhængende periode på 3 måneder har haft månedlige indtægter, der overstiger stipendiesatsen for udeboende.«

2) Nr. 2 udgår.

3) Nr. 4 udgår.

Til § 2

4) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven træder i kraft den 1. oktober 1991.«

Til § 3

5) I stk. 1 ændres »den 1. oktober 1991« til: »den 1. april 1992«.